

vilde blive fortolket til Privatskolens Gunst. Men jeg kan ikke føle mig overbevist om, at Forholdet vil være saaledes. Det store og indflydelsesrige socialdemokratiske Parti, som har Magten i Københavns Kommune, og som ogsaa spiller saa stor en Rolle her i Rigsdagen, er jo af principielle Grunde aldeles ikke Privatskolen gunstigt stemt. Partiets Ideal er den gratis, offentlige Enhedsskole. Maalet er at komme denne Skole saa nær som muligt, det vil atter sige, saa meget som muligt at udelukke Privatskolen. Og dette store og indflydelsesrige socialdemokratiske Parti staar i den nærmeste Forbindelse med den nuværende Regering. Jeg maa derfor regne med som en meget nærliggende Mulighed, at de Anskuelse, som hersker indenfor Socialdemokratiet, og som sikkert derfra i stort Omfang føres over ogsaa paa det radikale Parti, vil blive bestemmende for Fortolkningen og Anvendelsen af Loven, saaledes at ogsaa § 7 vil blive fortolket og anvendt paa en Maade, som ingenlunde vil være gunstig for Privatskolen. Og det forekommer mig, at den Modtagelse, Lovforslaget ved sin Fremkomst fik fra socialdemokratisk og radikal Side, maatte være vel egnet til at forøge Betænelighederne. Efter den Maade, hvorpaa Forslaget blev modtaget, maa man gaa ud fra, at det fra Socialdemokratiets og det radikale Partis Side nærmest betragtedes som en Station paa Vejen til at faa offentlig Enhedsskole. Man jubede fra visse Sider over det som en Sejr, der skulde danne Forløberen for en fuldstændig Gennemførelse af denne Enhedsskole. Og Betænelighederne maa yderligere blive forøget ved den Modtagelse, man i Folketinget har givet det Ændringsforslag, som der blev fremsat af det konservative Mindretal i Udvalget. Jeg erkender, at dette Forslag vistnok trængte til en noget nærmere Behandling, maa ske en noget anden Udformning, og det var for saa vidt heller ikke fyldestgørende, det udtømte ikke Spørgsmaalet, idet det kun sigtede paa de bestaaende Skoler og ikke gav nogen Sikkerhed med Hensyn til de Privatskoler, som kunde komme til i Fremtiden, men det var dog i alle Tilfælde efter min Mening et meget betydeligt Skridt i den rigtige Retning. Dets Vedtagelse vilde efter min Opfattelse

have forbedret Lovforslaget meget betydeligt, men dette Ændringsforslag blev jo ganske afvist i det høje Folketing. Det forekommer mig, at jeg er berettiget til heri at se et meget daarligt Varsel for, hvorledes Loven vilde blive fortolket og anvendt af det socialdemokratiske og radikale Parti, saafremt disse Partier fremdeles skulde blive ved Magten. Nu er jo nemlig dog Forholdet det, at det maa være af Interesse at faa Lovforslaget igennem; fra deres Side, som interesserer sig for at faa en Ordning — og det siger man jo baade fra socialdemokratisk og fra radikal Side, at man levende interesserer sig for —, maa man jo ogsaa levende interessere sig for at imødekomme andre Anskuelse. Man kan føle sig opfordret til at gøre Indrømmelser for at opnaa Hovedformaalet, for at sikre Gennemførelsen af Loven. Naar man ser, at man under disse Forhold, hvor man er saa stærkt opfordret til at gøre Indrømmelser, ikke har villet gøre det, ikke har villet acceptere efter min Mening meget beskedne Forslag fra den konservative Side, antager jeg, at man saa meget mindre vil være tilbøjelig til at handle i den Retning, naar man først har Lovforslaget gennemført, naar man altsaa ikke længere har noget Tryk paa sig, men kun har at følge sin egen Opfattelse af, hvad der findes rigtig. Nej, jeg mener efter det, jeg har sagt, at man ikke kan nøjes med den ubestemte Anvisning paa Støtte for Privatskolen, som findes i § 7, selv i den Skikkelse, Paragraffen har faaet i det høje Folketing. Vi maa nu, medens Sagen foreligger, og medens vi kan faa Indflydelse paa Løsningen, kræve, at der træffes en Ordning, hvorved der sikres Privatskolen i Fremtiden rolige og trygge Arbejdsvilkår. Det anser jeg for ganske nødvendigt, hvis overhovedet en Løsning skal findes.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Skolepengenes Ordning. Det vil der ses, at Lovforslaget ikke hjemler egentlige Skolepenge, men derimod en Skoleafgift efter en stigende Skala. Dette kan jeg ikke anse for rigtig. Jeg mener, at den rette Ordning vil være Skolepenge, det vil sige en fast Ydelse, der i Princippet er ens for alle Forældre, som sætter deres Børn i Skolerne, men ved Siden deraf rundelig Adgang til